

Ministerul Finanțelor Publice

Agentia Nationala de Administrare Fiscala
Direcția Generală a Finanțelor Publice a
Județului Suceava
Biroul Soluționare Contestații

DECIZIA NR. 95 din 19.09.2011

privind soluționarea contestației formulată de
..... din localitatea....., nr.,
județul, înregistrată la Direcția Generală a
Finanțelor Publice a județului sub
nr. din

Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului a fost sesizată de Activitatea de Inspecție Fiscală prin adresa nr.din....., înregistrată la Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului sub nr. din..., cu privire la contestația formulată de din localitatea....., nr....., județul

..... contestă măsurile stabilite prin Decizia de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată, emisă în baza Raportului de inspecție fiscală , privind suma de, reprezentând:

- **TVA;**
- **majorări de întârziere aferente TVA;**
- **impozit pe profit;**
-**majorări de întârziere impozit pe profit.**

Contestația a fost depusă în termenul prevăzut de art. 207 din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003, privind Codul de procedură fiscală, republicată.

Constatând că în speță sunt întrunite condițiile prevăzute de art. 205 și art. 209 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările ulterioare, Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului este investită să se pronunțe asupra contestației.

I. contestă obligațiile fiscale stabilite suplimentar în sumă totală de....., reprezentând TVA în sumă de, majorări de întârziere aferente TVA în sumă de, impozit pe profit în sumă de..... lei și majorări de întârziere aferente impozitului pe profit în sumă, stabilite prin Decizia de impunere nr., înregistrată în cadrul Activității de Inspecție Fiscală sub nr., emisă în baza Raportului de inspecție fiscală nr.

Petentul precizează că au fost stabilite obligații fiscale suplimentare reprezentând impozit pe profit, TVA și majorări de întârziere fără a avea nici o justificare contabilă sau fără a reprezenta realitatea unor operațiuni comerciale efective derulate de societate.

Contestatorul precizează că, deși a prezentat organelor de control toate documentele contabile în care erau înregistrate operațiunile derulate, acestea au apreciat greșit că în trimestrul I și trimestrul III al anului 2009 ar fi făcut achiziții intracomunitare reprezentând îmbrăcăminte în valoare totală de, echivalentul a

Petentul susține că, de la data înființării societății până la data radierii din Registrul Comerțului, respectiv data de, nu a efectuat niciodată achiziții de bunuri intracomunitare și nu a avut niciodată relații comerciale cu societățile sau

Contestatarul susține că, pentru a aprecia realitatea operațiunii comerciale pe care ar fi derulat-o cu, organele de control au avut în vedere doar răspunsul autorităților fiscale italiene, cu număr de referință, prin care se face referire doar la o singură factură de livrare a cantității de articole de îmbrăcăminte în valoare deEuro.

De asemenea, contestatarul susține că nu a încheiat niciodată un contract de achiziții îmbrăcăminte cu societatea, iar cantitatea de bunuri din factura reținută de organele de control fiscal nu a fost niciodată transportată, predată sau aflată în posesia

Petentul apreciază ca fiind false și neadevărate mențiunile cuprinse în factura nr. pe care organele fiscale italiene pretind că a găsit-o la transportatoruln, societate despre care organele fiscale române pretind că a efectuat transporturi în România, respectiv

Contestatarul afirmă că nu cunoaște condițiile în care pe CMR existente la transportator a fost aplicată ștampila, dar apreciază că s-a folosit o ștampilă falsă.

Organele de inspecție fiscală ar fi trebuit să verifice intrările ieșirile vamale precum și evidențele INTRASTAT pentru a constata dacă operațiunea comercială este reală.

Referitor la achiziția de bunuri intracomunitare de la în suma de, Euro echivalentul a lei, contestatarul susține că organele de inspecție fiscală nu au prezentat nici o justificare în a aprecia operațiunea ca fiind reală, iar autoritățile fiscale italiene nu au prezentat autorităților române nici o informație însoțită de documente justificative care să dovedească realitatea tranzacției.

Petentul precizează că, în perioada în care s-a reținut ca fiind efectuată această achiziție intracomunitară de bunuri, era inactivă pentru îndeplinirea obligațiilor declarative, fiind scoasă din evidență ca plătitoare de TVA începând cu data de 01.07.2009, așa încât nu mai putea comunica furnizorului un cod de înregistrare în scopuri de TVA.

În final, contestatarul solicită înlăturarea din decizia contestată a obligațiilor suplimentare de plată a impozitului pe profit, TVA și majorările de întârziere aferente și refacerea verificărilor internaționale pentru stabilirea unei situații reale.

II. Prin Decizia de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală nr., înregistrată la activitatea de inspecție fiscală sub nr., organele de inspecție fiscală au stabilit că societatea datorează bugetului de stat obligații suplimentare de plată în sumă de, reprezentând impozit pe profit în sumă de..... lei, majorări de întârziere aferente impozit pe profit, TVA în sumă de și majorări de întârziere aferente TVA .

Referitor la impozit pe profit, inspecția fiscală a constatat că în anul 2008 societatea a înregistrat în bilanța de verificare un profit impozabil în sumă de lei, pentru care a calculat un impozit de, impozit care nu a fost declarat și nici achitat.

Pentru trim. I 2009, societatea a înregistrat în bilanța de verificare la data de 28.02.2009 un profit impozabil în sumă de, pentru care a calculat un impozit de, impozit care nu a fost declarat și nici achitat.

Organele de control au constatat că, la data de 28.02.2009, societatea înregistrează în bilanța contabilă un stoc de marfă cu amănuntul în sumă de

Deoarece societatea nu a prezentat organelor de control inventarul mărfurilor, la data de 31.12.2009, deși avea obligația legală să efectueze anual inventarierea patrimoniului, iar la data începerii inspecției fiscale societatea nu deținea stocuri de marfă, organele de control au considerat că mărfurile sunt lipsă în gestiune și au stabilit o diferență de impozit pe profit în suma de, calculată astfel:

Organele de inspecție fiscală au constatat din declarațiile informative privind livrările intracomunitare, (Declarația 390 VIES), ale clienților intracomunitari următoarele:

-,,, a efectuat în trim. I 2009 livrări intracomunitare către în sumă de Euro, echivalent lei.

-,, Roma, a efectuat în trim. I 2009 livrări intracomunitare de bunuri către în suma de Euro, echivalent lei.

Totalul livrărilor declarate de partenerii italieni este în sumă de, echivalent a lei.

Organele de inspecție precizează că nu are înregistrate în evidența contabilă aceste achiziții intracomunitare, achiziții care nu au fost declarate în formularul 390.

Prin adresa nr., organele de inspecție au solicitat biroului de schimb internațional de informații din cadrul D.G.F.P. efectuarea unei verificări încrucișate în, respectiv justificarea livrărilor efectuate de firmele din cu contracte, facturi, CMR-uri, documente de plată etc.

Răspunsul autorităților fiscale italiene este cuprins în formularul de schimb de informații, nr. de referință transmis de D.G.F.P.-ANAF București către D.G.F.P.-AIF și înregistrat sub nr....., prin care autoritățile italiene menționează următoarele: „..... a emis factura nr..... aferentă livrării a buc. articole de îmbrăcăminte, valoarea facturii fiind deEuro. De atunci, firma respectivă și-a încetat activitatea, nefiind posibil să se obțină toate documentele utile investigațiilor”.

Organele de inspecție precizează că s-a efectuat un control la firma, firma care s-a ocupat de transportul bunurilor în România și s-a constatat, conform

documentației găsite la transportator și anume, factura nr....., că tranzacția a fost efectivă, fiind efectuate transporturi in

Conform CMR-urilor existente la transportator, bunurile au fost recepționate corect, pentru că prezentau ștampila

Nu s-au anexat documente justificative, deoarece tranzacția s-a dovedit a fi corectă.

- Pentru livrările efectuate de firmană, în sumă de Euro, echivalent lei, autoritățile italiene nu au făcut precizări pana la data încheierii inspecției fiscale.

Conform Regulamentului CE nr.1798/2003 al Consiliului din 07.10.2003 privind cooperarea administrativă din domeniul TVA, la sect.2, art.8, referitor la termenul de furnizare a informațiilor între țările membre UE, „*autoritățile furnizează informațiile menționate la art.5 și 7{...} ,, in termen de 3 luni de la data primirii cererii*”

Având în vedere că solicitarea de control încrucișat s-a efectuat în data de 12.07.2010, până la încheierea controlului nefiind furnizate date suplimentare și despre livrările efectuate de, către, s-a considerat de către organul de inspecție fiscală că aceste achiziții intracomunitare s-au efectuat in totalitate de societatea verificată, in scop de comercializare.

Pentru achizițiile intracomunitare menționate, organul de control a determinat baza de impunere pentru obligațiile fiscale datorate de societate prin metoda estimării, conform art.67 din Codul de procedură fiscală.

Pentru a se putea stabili prețul de piață al bunurilor tranzacționate, s-a efectuat o verificare încrucișată la societatea, jud., societate cu obiect similar de activitate (comerț cu ridicata de îmbrăcăminte), încheindu-se procesul verbal nr.....

Deoarece la societatea respectivă similară ca și obiect de activitate, cantitățile comercializate sunt mai mici decât cele estimate ca fiind comercializate de, cota de adaos mediu estimată pentru tranzacțiile derulate de a fost ajustată în funcție de diferențele în minus de cantitate comercializate, conform pct.25 din HG 44/2004 de aplicare a art.11 din Codul fiscal, rezultând o cotă de adaos comercial mediu estimată de cca.

Conform O.P.ANAF nr.1167/29.05.2000, societatea a fost declarată inactivă pentru neîndeplinirea obligațiilor declarative. Începând cu data de, organele fiscale au luat in considerare tranzacțiile efectuate din perioada de inactivitate, respectiv din, tranzacții care s-au dovedit reale, conform răspunsului autorităților fiscale italiene.

Baza legală pentru luarea în considerare a tranzacției comerciale din perioada de inactivitate o reprezintă art. 14 din OG 92/2003 „**Veniturile, alte beneficii și valori patrimoniale sunt supuse legii fiscale indiferent dacă sunt obținute din activități ce îndeplinesc sau nu cerințele altor dispoziții legale**”.

S-a stabilit prin estimare o diferență de profit impozabil pentru achizițiile intracomunitare din:

- trim.I 2009, de la, în sumă de Euro, echivalentul a lei.
- din luna iulie 2009, de la, în sumă deEuro, echivalent, la un curs al BNR de, din 20.07.2009 – dată la care autoritățile italiene precizează ca s-a emis factura de către firmană.

Ținând cont de cota de adaos comercial mediu de a rezultat un adaos estimat de organele de control în suma de lei, calculat astfel: lei + = ; (..... *).

Organul de inspecție fiscală consideră că bunurile au fost comercializate către terțe persoane, stabilindu-se prin estimare o diferență de impozit pe profit obținută prin estimare de(..... lei*16%).

Organele de control au constatat că, la data de 28.02.2009, societatea înregistrează în bilanța contabilă un stoc de marfă cu amănuntul în sumă de

Deoarece la data de 31.12.2009 societatea nu a prezentat organelor de control inventarul mărfurilor, încheiat la data de 31.12.2009, deși avea obligația legală să efectueze anual inventarierea patrimoniului, iar la data începerii inspecției fiscale societatea nu deținea stocuri de marfă, organele de control au considerat că mărfurile sunt lipsă și au stabilit o diferență de impozit pe profit în suma de

Pentru diferențele de impozit stabilite ca urmare a neînregistrării în evidența contabilă a achizițiilor intracomunitare din, s-au calculat până la data de majorări de întârziere în sumă totală de lei și penalități de întârziere în suma delei.

Pentru celelalte diferențe de impozit pe profit s-au calculat până la data de, data la care este menționată la Registrul Comerțului hotărârea de dizolvare judiciară, majorări de întârziere în sumă totală de lei și penalități de întârziere conform în suma de lei.

Cu privire la taxa pe valoare adăugată organele de inspecție fiscală au constatat că, în perioada 27.05.2008-28.02.2009, societatea a înregistrat în bilanțele de verificare prezentate TVA deductibilă în suma de lei și TVA colectat în suma delei, rezultând TVA de plată în suma delei, care nu a fost declarată de societate.

Organele de inspecție precizează că societatea a efectuat achiziții intracomunitare astfel:

- trim. I 2009, de la, în sumă de Euro, echivalentul a lei;
- în luna iulie 2009 de la în sumă deEuro, echivalent , total achiziții intracomunitare fiind de

Societatea nu a înregistrat în evidența contabilă veniturile aferente bunurilor comercializate în valoare estimată totală de lei (..... *.....) și nu a colectat T.V.A. aferentă livrărilor în sumă de (..... lei *.....%).

Societatea înregistrează în bilanța contabilă la data de 28.02.2009 un stoc de marfa cu amănuntul în sumă de, stoc lipsă la data de 31.12.2009, când societatea avea obligația să efectueze inventarierea patrimoniului, inventar care nu a fost prezentat de societate.

La data începerii inspecției fiscale 02.07.2010, societatea nu deținea stocuri de mărfuri sau alte bunuri.

S-a stabilit o diferență de TVA colectată de lei (..... x/1.....).

Pentru diferențele de TVA stabilite ca urmare a neînregistrării în evidența contabilă a achizițiilor intracomunitare din s-au calculat, până la data de, dată la care este menționată la Registrul Comerțului hotărârea de dizolvare judiciară conform art.237 din Legea 31/.....90, majorări de întârziere în sumă totală delei, și penalități de întârziere în suma delei.

Pentru celelalte diferențe de TVA au fost calculate până la data de, majorări de întârziere în sumă totală de lei și penalități de întârziere în sumă de lei .

III. Din analiza documentelor existente la dosarul cauzei și având în vedere motivațiile petentei în raport cu actele normative în vigoare pentru perioada verificată s-au reținut următoarele:

1. Referitor la suma totală de lei, din care lei TVA, lei accesorii aferente TVA,impozit pe profit șilei accesorii impozit profit, stabilite prin Decizia de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată nr. înregistrată în cadrul Activității de Inspecție Fiscală sub nr., Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului este investită să analizeze dacă poate fi soluționată cauza pe fond, în condițiile în care a fost sesizat Parchetul de pe lângă Judecătoria prin adresa nr. din 08.07.2011.

În fapt, în urma inspecției fiscale desfășurate la, s-a constatat că, în trim. I și trim. III 2009, societatea nu a înregistrat în evidența contabilă achizițiile intracomunitare reprezentând articole de îmbrăcăminte, în valoare totală de, echivalentul a, nu a declarat prin Declarația 390 achizițiile intracomunitare efectuate și nu a depus declarații privind veniturile realizate în urma comercializării bunurilor, motiv pentru care au calculat TVA în sumă de lei, impozit pe profit în sumă de, precum și accesoriile aferente de lei TVA șilei impozit pe profit.

Potrivit adresei nr. din 08.07.2011, organele de inspecție fiscală au sesizat organele de cercetare penală, înaintând procesul verbal din data de către Parchetul de pe lângă Judecătoria

Prin adresa înaintată Parchetului de pe lângă Judecătoria, organele de control precizează că, organele de inspecție au solicitat biroului de schimb internațional de informații din cadrul D.G.F.P., prin adresa nr., efectuarea unei verificări încrucișate în, respectiv justificarea livrărilor efectuate de firmele din cu contracte, facturi, CMR-uri, documente de plată.

Răspunsul autorităților fiscale italiene este cuprins în formularul de schimb de informații, nr. de referință, transmis de D.G.F.P.-ANAF București către D.G.F.P.-AIF și înregistrat sub nr....., prin care autoritățile italiene menționează următoarele: „..... a emis factura nr..... aferentă livrării a buc. articole de îmbrăcăminte, valoarea facturii fiind deEuro. De atunci, firma respectivă și-a încetat activitatea, nefiind posibil să se obțină toate documentele utile investigațiilor”.

Organele de inspecție precizează că s-a efectuat un control la firma, firma care s-a ocupat de transportul bunurilor în România și s-a constatat, conform documentației găsite la transportator și anume, factura nr....., că tranzacția a fost efectivă, fiind efectuate transporturi în

Conform CMR-urilor existente la transportator, bunurile au fost recepționate corect, pentru că prezentau ștampila

Nu s-au anexat documente justificative, deoarece tranzacția s-a dovedit a fi corectă.

Pentru livrările efectuate de firma, în sumă de Euro, echivalent lei, autoritățile italiene nu au făcut precizări până la data încheierii inspecției fiscale.

Conform Regulamentului CE nr.1798/2003 al Consiliului din 07.10.2003 privind cooperarea administrativă din domeniul TVA, la sect.2, art.8, referitor la termenul de furnizare a informațiilor între țările membre UE, „*autoritățile furnizează informațiile menționate la art.5 și 7{...} , în termen de 3 luni de la data primirii cererii.*”

Având în vedere că solicitarea de control încrucișat s-a efectuat în data de 12.07.2010, până la încheierea controlului nefiind furnizate date suplimentare despre livrările efectuate de, către, s-a considerat de către organul de inspecție fiscală că aceste achiziții intracomunitare s-au efectuat în totalitate de societatea verificată în scopul comercializării.

Din documentele existente la dosarul cauzei, se reține că Procesul-verbal nr., anexă la Decizia de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală nr. înregistrată în cadrul Activității de Inspecție Fiscală sub nr., emisă în baza Raportului de inspecție fiscală încheiat nr. din 08.07.2011, contestată de, a fost înaintat organelor de cercetare penală cu adresa nr. din 08.07.2011, existând indiciile săvârșirii unei infracțiuni a cărei constatare are o înrâurire hotărâtoare asupra soluției ce urmează să fie dată cu privire la contestația formulată.

În drept, Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului, face aplicarea art. 214 din Ordonanța Guvernului nr. 92 privind Codul de procedură fiscală, republicată, unde se precizează:

„(1) Organul de soluționare competent poate suspenda, prin decizie motivată, soluționarea cauzei atunci când:

a) organul care a efectuat activitatea de control a sesizat organele în drept cu privire la existența indiciilor săvârșirii unei infracțiuni a cărei constatare ar avea o înrâurire hotărâtoare asupra soluției ce urmează să fie dată în procedură administrativă;

(...)

(3) Procedura administrativă este reluată la încetarea motivului care a determinat suspendarea (...).”

Astfel, între stabilirea obligațiilor bugetare prin Decizia de impunere nr., contestată de, și stabilirea caracterului infracțional al faptei săvârșite există o strânsă interdependență de care depinde soluționarea cauzei.

Aceasta interdependență constă în faptul că organele penale urmează să se pronunțe asupra realității achizițiilor efectuate de de la cele două firme din și dacă societatea s-a sustras de la plata creanțelor fiscale prin neînregistrarea și nedeclararea veniturilor realizate în urma comercializării bunurilor și a analiza dacă aspectele sesizate întrunesc elementele constitutive ale infracțiunilor prevăzute de art. 9, alin. 1, lit. b din Legea nr. 241/2005.

Totodată, se reține că, potrivit doctrinei, acțiunea penală are întâietate față de acțiunea civilă deoarece, pe de o parte, cauza materială unică a celor 2 acțiuni este

săvârșirea infracțiunii sau existența indicilor săvârșirii unei infracțiuni, iar pe de altă parte, soluționarea acțiunii civile este condiționată de soluționarea acțiunii penale în privința existenței faptei.

Potrivit principiului de drept prevăzut la art. alin. 2 din Codul de procedură penală **„Judecata în fața instanței civile se suspendă până la rezolvarea definitivă a cauzei penale”**.

Precizăm de asemenea, că și Curtea Constituțională prin Decizia nr. 449/26.10.2004, a respins excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 183, alin. 1. lit. a din OG nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, devenit art. 214 alin. 1 lit. a după renumerotare, s-a pronunțat în sensul că *„întâietatea rezolvării acțiunii penale este neîndoielnic justificată și consacrată ca atare și de prevederile art. alin. 2 din Codul de procedură penală, scopul suspendării constituindu-l tocmai verificarea existenței sau inexistenței infracțiunii cu privire la care instanța are unele indicii.”*

De asemenea, prin aceeași decizie, Curtea Constituțională a constatat *„Pentru identitatea de rațiune, cele statuate în materie civilă își găsesc justificare și în ceea ce privește acțiunile în contencios administrativ”*.

Prin Decizia nr. 72/28.05.....96, Curtea Constituțională a reținut că nu trebuie ignorate nici prevederile art. 22 alin. 1 din Codul de procedură penală, potrivit cărora”hotărârea definitivă a instanței penale are autoritate de lucru judecat în fața instanței civile cu privire la existența faptei, a persoanei care a săvârșit-o și a vinovăției acesteia”.

Având în vedere cele de mai sus, precum și faptul ca prioritatea de soluționare o au organele de urmărire penală, care se vor pronunța asupra caracterului infracțional al faptelor ce atrag plata la bugetul statului a obligațiilor datorate și constatate în virtutea faptei infracționale, potrivit principiului de drept „penalul ține loc civilul”, consacrat prin art. alin. 2 din Codul de procedură penală, până la pronunțarea unei soluții definitive pe latură penală, Direcția Generală a Finanțelor Publice a Județului nu se poate investi cu soluționarea pe fond a cauzei, drept pentru care se va suspenda soluționarea contestației pentru suma totală de lei, din care lei TVA, lei accesorii aferente TVA,impozit pe profit șilei accesorii aferente TVA, procedura administrativă urmând a fi reluată în conformitate cu dispozițiile art. 214 alin. 3 din OG nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

Având în vedere cele precizate mai sus, se reține că, până la pronunțarea unei soluții definitive pe latura penală, Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului nu se poate investi cu soluționarea pe fond a cauzei, motiv pentru care se va **suspenda soluționarea** cauzei civile pentru suma de lei, conform pct. 10.1 din Ordinul președintelui A.N.A.F nr. 2137/2011 privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea titlului IX din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, publicat în Monitorul Oficial, Partea I nr. 380 din 31 mai 2011 care prevede:

„10.1. Dacă prin decizie se suspenda soluționarea contestației până la rezolvarea cauzei penale, organul de soluționare competent va relua procedura administrativa, in condițiile art. 213 alin. (1) din Codul de procedura fiscala, numai după încetarea definitiva si irevocabila a motivului care a determinat suspendarea.

Aceasta trebuie dovedita de către organele fiscale sau de contestator printr-un înscris emis de organele abilitate. Soluția data de organele de cercetare și urmărire penală trebuie însoțită de rezoluția motivată, atunci când suspendarea a fost pronunțată până la rezolvarea cauzei penale. Dacă solicitarea de reluare a procedurii de soluționare aparține împuternicitului contestatorului, altul decât cel care a formulat contestația, acesta trebuie să facă dovada calității de împuternicit, conform pct. 2.2—2.4 din prezentele instrucțiuni.”

În funcție de soluția pronunțată pe latura penală și de constituirea statului ca parte civilă în procesul penal pentru recuperarea pe această cale a prejudiciului cauzat bugetului de stat, procedura administrativă va fi reluată în conformitate cu prevederile art. 214 alin. 3 din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, și pct. 10.1 din Ordinul președintelui A.N.A.F nr. 2137/2011 privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea titlului IX din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, citat anterior.

2. Referitor la suma de lei, din care impozit pe profit în sumă de lei și accesorii aferente de lei, stabilite prin Decizia de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată nr., înregistrată în cadrul Activității de Inspecție Fiscală sub nr., D.G.F.P prin organul său de soluționare a contestațiilor este investită să se pronunțe dacă societatea datorează această sumă în condițiile în care nu a declarat și achitat impozitul pe profit evidențiat în contabilitate.

În fapt, societatea a înregistrat în evidențele contabile în anul 2008 un profit impozabil de lei, pentru care a calculat un impozit de lei, impozit care nu a fost declarat și achitat, iar în anul 2009, societatea a înregistrat în evidențele contabile un profit impozabil de, pentru care a calculat un impozit de, impozit care nu a fost declarat și achitat, rezultând o diferență totală de impozit pe profit de lei.

În drept, art. 19, alin (1) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, precizează:

„(1) Profitul impozabil se calculează ca diferență între veniturile realizate din orice sursă și cheltuielile efectuate în scopul realizării de venituri, dintr-un an fiscal, din care se scad veniturile neimpozabile și la care se adaugă cheltuielile nedeductibile.”

Conform prevederilor art. 81 din Ordonanța nr. 92 din 24 decembrie 2003 Republicată privind Codul de procedură fiscală care precizează:

Obligația de a depune declarații fiscale

(1) Declarația fiscală se depune de către persoanele obligate potrivit Codului fiscal, la termenele stabilite de acesta.

➤ La art. 34 „**Plata impozitului**”, alin (1), lit. b și art. 35 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, se prevede :

„Art. 34 [...]

b) contribuabilii, alții decât cei prevăzuți la lit. a), au obligația de a declara și plăti impozitul pe profit trimestrial până la data de 25 inclusiv a primei luni următoare trimestrului pentru care se calculează impozitul, dacă în prezentul articol nu se prevede altfel.

„Art. 35 [...]

Depunerea declarațiilor de impozit pe profit

(1) Contribuabilii au obligația să depună o declarație anuală de impozit pe profit până la data de 15 aprilie inclusiv a anului următor.”

Din dispozițiile legale menționate, se reține că profitul impozabil se calculează ca diferență între veniturile realizate din orice sursă și cheltuielile efectuate în scopul realizării de venituri, dintr-un an fiscal, din care se scad veniturile neimpozabile și la care se adaugă cheltuielile nedeductibile iar societățile au obligația declarării impozitului pe profit conform prevederilor legale menționate mai sus.

Conform **prevederilor art. 81 din** Ordonanța nr. 92/2003 republicată privind Codul de procedură fiscală contribuabilii au obligația de a depune de declarațiile fiscale la termenele stabilite de acesta.

Prin actul de control întocmit organele de inspecție fac precizarea că societatea a înregistrat în bilanța contabilă la 31.12.2008 un profit impozabil în sumă de lei, la care s-a calculat un impozit pe profit în sumă de lei, impozit care nu a fost declarat și achitat, iar pentru trimestrul I 2009 s-a înregistrat un profit impozabil în sumă de pentru care s-a calculat un impozit în sumă de, impozit care de asemenea nu a fost declarat și achitat.

Prin contestația formulată societatea susține că, în perioada 27.05.2008 – 31.03.2010, a respectat toate dispozițiile legale, iar obligațiile fiscale au fost stabilite fără a se avea în vedere realitatea unor operațiuni comerciale efectiv derulate, dar nu anexează nici un document prin care să contrazică constatările organelor fiscale.

➤ Potrivit **art. 64 și 65 din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală**, republicată, cu modificările și completările ulterioare,

„ART. 64

Forța probantă a documentelor justificative și evidențelor contabile

Documentele justificative și evidențele contabile ale contribuabilului constituie probe la stabilirea bazei de impunere. În cazul în care există și alte acte doveditoare, acestea vor fi luate în considerare la stabilirea bazei de impunere”.

ART. 65

„Sarcina probei în dovedirea situației de fapt fiscale

(1) Contribuabilul are sarcina de a dovedi actele și faptele care au stat la baza declarațiilor sale și a oricăror cereri adresate organului fiscal.”

➤ De asemenea, la **art. 206 din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală**, republicată, cu modificările și completările ulterioare, se prevăd următoarele:

„Art. 206

Forma și conținutul contestației

(1) Contestația se formulează în scris și va cuprinde: [...]

c) motivele de fapt și de drept;

d) dovezile pe care se întemeiază”.

Se reține că petenta are obligația de a dovedi actele și faptele care au stat la baza declarațiilor sale și că, în susținerea contestației, trebuie să depună dovezile pe care acesta se întemeiază.

Contestatoarea nu depune documente care să contrazică constatările organelor de control și care să demonstreze că nu datorează suplimentar bugetului de stat impozit pe profit în sumă de lei.

Având în vedere prevederile legale citate și analizate la acest capăt de cerere și faptul că societatea a înregistrat în bilanța contabilă la 31.12.2008 un profit impozabil în sumă de lei, la care s-a calculat un impozit pe profit în sumă de lei, impozit care nu a fost declarat, iar pentru trimestrul I 2009 s-a înregistrat un profit impozabil în sumă de pentru care s-a calculat un impozit în sumă de, impozit care de asemenea nu a fost declarat, rezultă că în mod legal organele fiscale au stabilit suplimentar **impozit pe profit în sumă de lei**, drept pentru care urmează a se **respinge contestația pentru această sumă, ca neîntemeiată și nesusținută cu documente.**

Deoarece în sarcina contestatoarei a fost reținut un impozit pe profit în sumă de lei, care a generat accesoriile în sumă de lei, iar prin contestație nu se prezintă alte argumente privind modul de calcul al acestora, societatea datorează și accesoriile în sumă de lei, reprezentând măsură accesorie, conform principiului de drept "*accessorium sequitur principale*" (accesoriul urmează principalul).

3. Referitor la suma de lei, din care impozit pe profit în sumă de și accesorii aferente de lei, stabilite prin Decizia de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată nr., înregistrată în cadrul Activității de inspecție fiscală sub nr., prin cauza supusă soluționării este investită să se pronunțe dacă, societatea datorează această sumă, în condițiile în care nu a înregistrat mărfurile lipsă în gestiune, iar prin contestația formulată nu vine cu argumente și documente care să contrazică constatările organelor fiscale.

În fapt, societatea înregistrează în bilanța contabilă la 28.02.2009 un stoc de marfă cu amănuntul în sumă de, stoc lipsă la data de 31.12.2009, când societatea avea obligația să efectueze inventarierea patrimoniului, inventar care nu a fost prezentat de societate.

Organele de inspecție precizează că la data începerii inspecției, respectiv 02.07.2010, societatea nu deținea stocuri de mărfuri sau alte bunuri, stabilindu-se

astfel o diferență de profit impozabil în sumă de lei, la nivelul adaosului practicat de societate în contabilitate, și implicit o diferență de impozit pe profit în sumă de

Societatea afirmă că organele fiscale au apreciat eronat și fără temei legal că datorează impozitul pe profit stabilit suplimentar.

În drept, art. 19 alin (1) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, precizează:

„(1) Profitul impozabil se calculează ca diferență între veniturile realizate din orice sursă și cheltuielile efectuate în scopul realizării de venituri, dintr-un an fiscal, din care se scad veniturile neimpozabile și la care se adaugă cheltuielile nedeductibile.”

Din dispozițiile legale se reține că profitul impozabil se calculează ca diferență între veniturile realizate din orice sursă și cheltuielile efectuate în scopul realizării de venituri, dintr-un an fiscal, din care se scad veniturile neimpozabile și la care se adaugă cheltuielile nedeductibile.

Din documentele existente la dosarul cauzei rezultă că societatea înregistrează în balanța contabilă la 28.02.2009 un stoc de marfă cu amănuntul în sumă de, stoc lipsă la data de 31.12.2009.

La data începerii inspecției fiscale 02.07.2010, societatea nu deținea stocuri de mărfuri sau alte bunuri.

Prin contestația formulată societatea se limitează la faptul că organele fiscale au apreciat eronat și fără temei legal că datorează impozit pe profit bugetului de stat, fără a aduce argumente relevante care să contrazică constatările referitoare la neînregistrarea veniturilor privind lipsa în gestiune și fără a depune documente care să contrazică constatările organelor fiscale.

➤ Potrivit **art. 64 și 65 din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală**, republicată, cu modificările și completările ulterioare,

„ART. 64

Forța probantă a documentelor justificative și evidențelor contabile

Documentele justificative și evidențele contabile ale contribuabilului constituie probe la stabilirea bazei de impunere. În cazul în care există și alte acte doveditoare, acestea vor fi luate în considerare la stabilirea bazei de impunere”.

ART. 65

„Sarcina probei în dovedirea situației de fapt fiscale

(1) Contribuabilul are sarcina de a dovedi actele și faptele care au stat la baza declarațiilor sale și a oricăror cereri adresate organului fiscal.”

➤ De asemenea, la **art. 206 din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală**, republicată, cu modificările și completările ulterioare, se prevăd următoarele:

„Art. 206

Forma și conținutul contestației

(1) Contestația se formulează în scris și va cuprinde: [...]

c) motivele de fapt și de drept;

d) dovezile pe care se întemeiază”.

Se reține că petenta are obligația de a dovedi actele și faptele care au stat la baza declarațiilor sale și că, în susținerea contestației, trebuie să depună dovezile pe care acesta se întemeiază.

Contestatoarea nu depune documente care să contrazică constatările organelor de control și care să demonstreze că nu datorează suplimentar bugetului de stat impozit pe profit în sumă de

Având în vedere prevederile legale citate și analizate la acest capăt de cerere și faptul că societatea nu a înregistrat veniturile aferente lipsei în gestiune a bunurilor și faptul că argumentele aduse de contestatoare nu sunt de natură să contrazică constatările organelor fiscale, rezultă că în mod legal organele fiscale au stabilit suplimentar impozit pe profit în sumă de, drept pentru care urmează **a se respinge contestația pentru această sumă, ca neîntemeiată și nesuținută cu documente.**

Deoarece în sarcina contestatoarei a fost reținut un impozit pe profit în sumă de, care a generat accesoriile în sumă de lei, iar prin contestație nu se prezintă alte argumente privind modul de calcul al acestora, societatea datorează și accesoriile în sumă de lei, reprezentând măsură accesorie, conform principiului de drept "*accessorium sequitur principale*" (accesoriul urmează principalul).

4. Referitor la suma de lei, din care taxă pe valoare adăugată în sumă delei și accesorii aferente de lei, stabilite prin Decizia de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată nr., înregistrată la Activitatea de inspecție fiscală sub nr., D.G.F.P prin organul său de soluționare a contestațiilor este investită să se pronunțe dacă societatea datorează această sumă în condițiile în care nu a declarat și achitat taxa pe valoarea adăugată calculată.

În fapt, în perioada 27.05.2008-28.02.2009, societatea a înregistrat contabilitate TVA deductibilă în sumă de lei și TVA colectată în sumă delei, rezultând TVA de plată în sumă delei, TVA care nu a fost declarat de societate.

Societatea afirmă că organele fiscale au apreciat eronat și fără temei legal că datorează taxa pe valoarea adăugată.

În drept, în speță sunt aplicabile prevederile:

➤ **Art. 81 din Ordonanța nr. 92 din 24 decembrie 2003 Republicată** privind Codul de procedură fiscală care precizează:

„Obligația de a depune declarații fiscale

(1) Declarația fiscală se depune de către persoanele obligate potrivit Codului fiscal, la termenele stabilite de acesta”.

➤ **art. 156² alin. 1,2 și art. 158 alin. 1 din Legea nr. 571/2003** privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, care precizează:

„(1) Persoanele înregistrate conform art. 153 trebuie să depună la organele fiscale competente, pentru fiecare perioadă fiscală, un decont de taxă, până la data de 25 inclusiv a lunii următoare celei în care se încheie perioada fiscală respectivă.

(2) Decontul de taxă întocmit de persoanele înregistrate conform art. 153 va cuprinde suma taxei deductibile pentru care ia naștere dreptul de deducere în perioada fiscală de raportare și, după caz, suma taxei pentru care se exercită dreptul de deducere, în condițiile prevăzute la art. 147¹ alin. (2), suma taxei colectate a cărei exigibilitate ia naștere în perioada fiscală de raportare și, după caz, suma taxei colectate care nu a fost înscrisă în decontul perioadei fiscale în care a luat naștere exigibilitatea taxei, precum și alte informații prevăzute în modelul stabilit de Ministerul Finanțelor Publice.”

“ Art. 158

(1) Responsabilitatea plătitorilor și a organelor fiscale

Orice persoană obligată la plata taxei poartă răspunderea pentru calcularea corectă și plata la termenul legal a taxei către bugetul de stat și pentru depunerea la termenul legal a decontului și declarațiilor prevăzute la art. 156² și 156³, la organul fiscal competent, conform prezentului titlu și legislației vamale în vigoare.”

Din textele de lege prezentate rezultă că persoanele impozabile înregistrate în scopuri de TVA au obligația de a întocmi și depune la organele fiscale competente un decont de taxă, iar, răspunderea pentru calcularea corectă și plata la termenul legal a taxei către bugetul de stat și pentru depunerea la termenul legal a decontului și declarațiilor la organul fiscal competent revenind agentului economic.

În urma verificărilor efectuate, organele de inspecție fiscală au constatat că societatea a înregistrat în contabilitate TVA deductibilă în sumă de lei și TVA colectată în sumă delei, rezultând TVA de plată în sumă delei, TVA care nu a fost declarat de societate.

Prin contestația formulată societatea afirmă că organele fiscale au apreciat eronat și fără temei legal taxa pe valoarea adăugată datorată bugetului de stat, fără a aduce argumente relevante și fără a depune documente care să contrazică constatările organelor fiscale.

➤ **Potrivit art. 64 și 65 din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003** privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare,

„ART. 64

Forța probantă a documentelor justificative și evidențelor contabile

Documentele justificative și evidențele contabile ale contribuabilului constituie probe la stabilirea bazei de impunere. În cazul în care există și alte acte doveditoare, acestea vor fi luate în considerare la stabilirea bazei de impunere”.

ART. 65

„Sarcina probei în dovedirea situației de fapt fiscale

(1) Contribuabilul are sarcina de a dovedi actele și faptele care au stat la baza declarațiilor sale și a oricăror cereri adresate organului fiscal.”

➤ De asemenea, la **art. 206 din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală**, republicată, cu modificările și completările ulterioare, se prevăd următoarele:

„Art. 206

Forma și conținutul contestației

(1) Contestația se formulează în scris și va cuprinde: [...]

c) motivele de fapt și de drept;

d) dovezile pe care se întemeiază”.

Se reține că petenta are obligația de a dovedi actele și faptele care au stat la baza declarațiilor sale și că, în susținerea contestației, trebuie să depună dovezile pe care acesta se întemeiază.

Contestatoarea nu depune documente care să contrazică constatările organelor de control și care să demonstreze că nu datorează suplimentar bugetului de stat TVA în sumă delei.

Avînd în vedere prevederile legale citate și analizate la acest capăt de cerere și faptul că societatea a înregistrat în contabilitate TVA de plată în sumă delei, TVA care nu a fost declarată de societate, rezultă că în mod legal organele fiscale au stabilit suplimentar TVA în sumă delei, drept pentru care urmează **a se respinge contestația pentru această sumă, ca neîntemeiată și nesusținută cu documente.**

Deoarece în sarcina contestatoarei a fost reținut taxă pe valoare adăugată în sumă delei, care a generat accesoriile în sumă de lei, iar prin contestație nu se prezintă alte argumente privind modul de calcul al acestora, societatea datorează și accesoriile în sumă de lei, reprezentând măsură accesorie, conform principiului de drept "*accessorium sequitur principale*" (accesoriul urmează principalul).

5. Referitor la suma de lei, din care taxă pe valoare adăugată în sumă de lei și accesorii aferente de lei, stabilite prin Decizia de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată nr., înregistrată în cadrul Activității de inspecție fiscală sub nr., cauza supusă soluționării este să se pronunțe dacă societatea datorează această sumă, în condițiile în care nu a colectat TVA aferentă lipsei de mărfuri, iar prin contestația formulată nu vine cu argumente și documente care să contrazică constatările organelor fiscale.

În fapt, societatea înregistrează în contabilitate data de 31.12.2009 un stoc de marfă cu amănuntul în sumă de, stoc lipsă la data de 31.12.2009, când societatea avea obligația să efectueze inventarierea patrimoniului, inventar care nu a fost prezentat de societate.

La data începerii inspecției fiscale, respectiv, 02.07.2010, societatea nu deținea stocuri de mărfuri sau alte bunuri.

Organele de inspecție fiscală au stabilit că societatea avea obligația să colecteze TVA în sumă de lei, aferentă lipsei în gestiune de mărfuri.

S-a stabilit o diferență de TVA colectată de lei (.....x...../1.....).

Societatea afirmă că organele fiscale au apreciat eronat și fără temei legal că datorează taxa pe valoare adăugată stabilită suplimentar.

În drept, sunt aplicabile:

➤ **prevederile art. 128 din Legea nr.571/2003** privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, care prevede:

„ART. 128

Livrarea de bunuri

(1) Este considerată livrare de bunuri transferul dreptului de a dispune de bunuri ca și un proprietar.

[...]

(4) Sunt asimilate livrărilor de bunuri efectuate cu plată următoarele operațiuni:

[...]

d) bunurile constatate lipsă din gestiune, cu excepția celor la care se face referire la alin. (8) lit. a) - c).

[...]

(8) Nu constituie livrare de bunuri, în sensul alin. (1):

a) bunurile distruse ca urmare a unor calamități naturale sau a unor cauze de forță majoră, precum și bunurile pierdute ori furate, dovedite legal, astfel cum sunt prevăzute prin norme;

b) bunurile de natura stocurilor degradate calitativ, care nu mai pot fi valorificate, precum și activele corporale fixe casate, în condițiile stabilite prin norme;

c) perisabilitățile, în limitele prevăzute prin lege;

[...]”.

Din aceste prevederi legale se reține că, reprezintă livrare de bunuri, efectuată cu plată, deci se datorează TVA, bunurile constatate lipsă din gestiune, cu excepția celor la care se face referire la **alin. (8) lit. a) - c) al art. 128** din Codul fiscal.

De asemenea, se reține că nu constituie livrare de bunuri, deci nu se datorează TVA, pentru bunurile distruse ca urmare a unor calamități naturale sau a unor cauze de forță majoră, pentru bunurile de natura stocurilor degradate calitativ, care nu mai pot fi valorificate, în condițiile stabilite prin norme și pentru perisabilități.

Din documentele existente la dosarul cauzei rezultă că societatea înregistrează în bilanța contabilă la 28.02.2009 un stoc de marfă cu amănuntul în sumă de, stoc lipsă la data de 31.12.2009, când societatea avea obligația să efectueze inventarierea patrimoniului, inventar care nu a fost prezentat de societate.

La data începerii inspecției fiscale, respectiv 02.07.2010, societatea nu deținea stocuri de mărfuri sau alte bunuri.

Așa cum rezultă din prevederile legale invocate, bunurile constatate lipsă din gestiune, cu excepția celor la care se face referire la alin. (8) lit. a) - c) al art. 128 din Codul fiscal, sunt asimilate livrărilor de bunuri efectuate cu plată. Se reține că se datorează TVA aferentă bunurilor constatate lipsă în gestiune cu excepția celor la care se face referire la alin. (8) lit. a) - c) al art. 128 din Codul fiscal.

Societatea afirmă că organele fiscale au apreciat eronat și fără temei legal că datorează taxa pe valoarea adăugată datorată bugetului de stat, fără a aduce argumente relevante și fără a depune documente care să contrazică constatările organelor fiscale.

➤ **Potrivit art. 64 și 65 din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare,**

„ART. 64

Forța probantă a documentelor justificative și evidențelor contabile

Documentele justificative și evidențele contabile ale contribuabilului constituie probe la stabilirea bazei de impunere. În cazul în care există și alte acte doveditoare, acestea vor fi luate în considerare la stabilirea bazei de impunere”.

ART. 65

„Sarcina probei în dovedirea situației de fapt fiscale

(1) Contribuabilul are sarcina de a dovedi actele și faptele care au stat la baza declarațiilor sale și a oricăror cereri adresate organului fiscal.”

➤ De asemenea, la **art. 206 din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare,** se prevăd următoarele:

„Art. 206

Forma și conținutul contestației

(1) Contestația se formulează în scris și va cuprinde: [...]

c) motivele de fapt și de drept;

d) dovezile pe care se întemeiază”.

Se reține că petenta are obligația de a dovedi actele și faptele care au stat la baza declarațiilor sale și că, în susținerea contestației, trebuie să depună dovezile pe care acesta se întemeiază.

Contestatoarea nu depune documente care să contrazică constatările organelor de control și care să demonstreze că nu datorează bugetului de stat TVA în sumă de lei.

Având în vedere prevederile legale citate și analizate la acest capăt de cerere și faptul că societatea nu a colectat TVA aferentă lipsei în gestiune a bunurilor, fără a aduce argumente relevante și fără a depune documente care să contrazică constatările organelor fiscale, rezultă că în mod legal organele fiscale au stabilit suplimentar **TVA în sumă de lei**, drept pentru care urmează **a se respinge contestația pentru această sumă, ca neîntemeiată și nesusținută cu documente**.

Deoarece în sarcina contestatoarei a fost reținut taxă pe valoare adăugată în sumă de lei, care a generat accesoriile în sumă de lei, iar prin contestație nu se prezintă alte argumente privind modul de calcul al acestora, societatea datorează și accesoriile în sumă de lei, reprezentând măsură accesorie, conform principiului de drept "*accessorium sequitur principale*" (accesoriul urmează principalul).

Pentru considerentele prezentate în conținutul deciziei și în temeiul prevederilor art. 64 și 65, art. 206, art. 214 din Ordonanța Guvernului nr. 92 privind Codul de procedură fiscală, republicată, art. alin. 2 din Codul de procedură penală, pct. 10.1 din Ordinul președintelui A.N.A.F nr. 2137/2011 privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea titlului IX din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, publicat în Monitorul Oficial, Partea I nr. 380 din 31 mai 2011, art. alin (1), art. 34, art. 128, art. 156² alin. 1,2 și art. 158 alin. 1 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, coroborate cu prevederile art. 216 din OG 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, se:

DECIDE:

1. Suspendarea soluționării contestației formulate de împotriva Deciziei de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală nr., înregistrată la Activitatea de inspecție fiscală sub nr., privind suma **de lei**, reprezentând:

- – impozit pe profit;
- lei – majorări de întârziere aferente impozitului pe profit;
- lei – TVA;
- lei – majorări de întârziere aferente TVA, procedura administrativă urmând a fi reluată la încetarea cu caracter definitiv a motivului care a determinat suspendarea, în condițiile legii, conform celor reținute în prezenta decizie.

2. Respingerea ca neîntemeiată și nesusținută cu documente a contestației formulată de, împotriva Deciziei de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală nr., înregistrată la Activitatea de inspecție fiscală sub nr., privind suma de lei, reprezentând:

- lei impozit pe profit;
- lei majorări de întârziere aferente impozitului pe profit;
- lei TVA;
- lei majorări de întârziere aferente taxei pe valoarea adăugată.

Prezenta decizie poate fi atacată la Curtea de Apel, în termen de 6 luni de la data comunicării, conform procedurii legale.

DIRECTOR EXECUTIV,

.....